

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS INFRASTRUKTŪRŲ REGULIAVIMO TARYBOS
ĮSTATYMO PROJEKTO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymas parengtas įgyvendinant Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) Strateginio komiteto 2014 m. rugsėjo 22 d. protokolą Nr. 10, kuriuo pritarta vartotojų saugos srities ūkio subjektų veiklos priežiūrą atliekančių institucijų veiklos pertvarkai ir nuspręsta įsteigti daugiasektorinį reguliuotoją, sujungiant Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją, Ryšių reguliavimo tarnybą ir Valstybinę energetikos inspekciją prie Energetikos ministerijos (toliau – Energetikos inspekcija) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. birželio 1 d. pasitarimo protokolu Nr. 31 „Dėl daugiasektorinio reguliuotojos įsteigimo“ suformuluotus pavedimus, tokiu būdu sukuriant infrastruktūrų reguliavimo institucinę sąrangą, kuri padėtų užtikrinti konkurencingesnę, skaidresnę ir vartotojų lūkesčius atitinkančią rinką bei visuose infrastruktūrų paslaugų sektoriuose vienodai veiksmingai ginti vartotojų teises.

Kartu su Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projektu parengti šie lydinieji įstatymų projektai:

1) Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 4, 11, 13, 14, 16, 20, 21, 25, 30, 35, 46, 64 straipsnių pakeitimo ir 11¹ straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektas;

2) Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 328, 329, 465, 469, 479, 589 ir 685 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

3) Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatymo Nr. VIII-971 13 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

4) Lietuvos Respublikos įstatymo dėl Konvencijos dėl Europos ryšių biuro (ECO) įsteigimo ratifikavimo Nr. XII-1276 3 ir 4 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

5) Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 pakeitimo įstatymo projektas;

6) Lietuvos Respublikos energijos išteklių rinkos įstatymo Nr. XI-2023 2, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 24, 28, 28¹ ir 29 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

7) Lietuvos Respublikos ekonominių ir kitų tarptautinių sankcijų įgyvendinimo įstatymo Nr. IX-2160 12 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

8) Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo Nr. IX-2135 pakeitimo įstatymo projektas;

9) Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos integracijos į Europos elektros energetikos sistemas įstatymo Nr. XI-2052 5 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

10) Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 4, 8, 15, 16, 19¹, 22, 26, 31, 32, 34, 34¹, 36 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo 9 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektas;

11) Lietuvos Respublikos euro įvedimo Lietuvos Respublikoje įstatymo Nr. XII-828 29 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

12) Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 pakeitimo įstatymo projektas;

13) Lietuvos Respublikos geležinkelių transporto kodekso 7 ir 34 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

14) Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 3, 4, 9, 10, 13, 14, 27, 28, 29, 30, 33, 34, 37 ir 38 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

15) Lietuvos Respublikos kibernetinio saugumo įstatymo Nr. XII-1428 4, 8, 10, 15, 16 ir 18 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

16) Lietuvos Respublikos Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymo Nr. I-1571 5 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

17) Lietuvos Respublikos naftos produktų ir naftos valstybės atsargų įstatymo Nr. IX-986 4 ir 22 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

18) Lietuvos Respublikos nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo Nr. IX-1067 7 ir 9 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

19) Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo Nr. VIII-1904 2 straipsnio ir įstatymo priedėlio pakeitimo įstatymo projektas;

20) Lietuvos Respublikos pašto įstatymo Nr. VIII-1141 pakeitimo įstatymo projektas;

21) Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo Nr. IX-1675 2, 11 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

22) Lietuvos Respublikos saugios laivybos įstatymo Nr. VIII-1897 39 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

23) Lietuvos Respublikos suskystintų gamtinių dujų terminalo įstatymo Nr. XI-2053 2, 5, 8, 10 ir 11 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

24) Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 27 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

25) Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. I-1565 2, 3, 10, 12, 15, 18, 20, 21, 22, 26, 30, 31, 32, 33, 35 ir 37 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

26) Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 22 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

27) Lietuvos Respublikos vidaus vandenų transporto kodekso 30 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas;

28) Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo Nr. I-1418 31 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas.

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projektas iš dalies perkelia 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 337) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB (OL 2009 L 337, p. 37), 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 349) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB (OL 2009 L 337, p. 37), 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios direktyvą 2003/54/EB (OL 2009 L 211, p. 55), 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios direktyvą 2003/55/EB (OL 2009 L 211, p. 94), 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/34/ES, kuria sukuriamą bendra Europos geležinkelių erdvė (OL 2012 L 343, p. 32), nuostatas dėl nacionalinės reguliavimo institucijos valdymo organų paskyrimo.

Įstatymų projektai parengti siekiant konsoliduoti infrastruktūrų reguliavimo bei rinkos priežiūros funkcijas, nuo 2018 m. sausio 1 d. sukuriant nepriklausomą daugiasektorinę instituciją – Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybą (toliau – Infrastruktūrų reguliavimo taryba), Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.97 straipsnio 4 dalyje numatytu sujungimo būdu reorganizuojant Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją, Ryšių reguliavimo tarnybą ir Energetikos inspekciją. Infrastruktūrų reguliavimo taryba vykdytų elektroninių ryšių, kibernetinio saugumo, energetikos, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, pašto paslaugų ir geležinkelių transporto sektorių reguliavimą bei priežiūrą pagal reguliuojamų sektorių įstatymus ir energetikos objektų techninės saugos, energetikos įrenginių eksploatavimo, energijos išteklių ar energijos transportavimo, persiuntimo patikimumo ir (ar) efektyvumo kontrolę. Įstatymo projektai parengti įvertinant ir tai, Lietuvos Respublikos Seimas 2016 m. birželio 23 d. priėmė Lietuvos Respublikos geležinkelių transporto kodekso 3, 4, 4¹, 7, 11, 14, 23, 24, 25, 28, 29 straipsnių, priedo pakeitimo ir Kodekso papildymo 6¹, 7¹ straipsniais, ketvirtuoju¹ skirsniu įstatymą Nr. XII-2488, kuriuo *inter alia* Konkurencijos tarybos vykdomos geležinkelių transporto rinkos reguliuotojo funkcijos perduotos Ryšių reguliavimo tarnybai.

Įstatymų projektais siekiama šių uždavinių:

1) sukurti infrastruktūrų reguliavimo institucinę sąrangą, kuri padėtų užtikrinti konkurencingesnę, skaidresnę ir vartotojų lūkesčius atitinkančią rinką bei visuose infrastruktūrų paslaugų sektoriuose vienodai veiksmingai gintų vartotojų teises;

2) sukurti labiau prognozuojamą, skaidresnę ir stabilesnę verslo aplinką, kurioje būtų geriau numanomas, stabilus reguliavimo sprendimų pobūdis ir poveikis bei kurioje būtų sumažinta administracinė našta verslui;

3) užtikrinti mažesnę finansinę reguliavimo institucijos išlaikymo naštą ir valstybės biudžeto lėšų taupymą;

4) supaprastinti, efektyvinti ir optimizuoti infrastruktūrų reguliavimą ir priežiūrą Lietuvos Respublikoje;

- 5) efektyviau panaudoti žmogiškuosius, materialiuosius ir finansinius išteklius;
- 6) visose infrastruktūrų reguliavimo srityse taikyti tuos pačius reguliavimo principus ir panašius metodus;
- 7) skatinti investicijas infrastruktūrų sektoriuje, užtikrinti investicinės aplinkos stabilumą ir aiškumą;
- 8) geriau išnaudoti bendros infrastruktūros statybos, plėtros ir naudojimo galimybes;
- 9) sukurti stipresnę ir labiau nepriklausomą reguliavimo instituciją.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

Įstatymų projektus parengė Energetikos ministerijos Teisės skyrius (vedėja Agnė Petravičienė, tel. 8 706 64698, el. p. agne.petraviciene@enmin.lt), tiesioginis rengėjas – vedėjo pavaduotoja Ramunė Mikalauskienė, 8 706 64905, el. p. ramune.mikalauskiene@enmin.lt) ir Susisiekimo ministerijos Informacinės visuomenės politikos departamentas (L. e. Elektroninių ryšių skyriaus vedėjo pareigas Albertas Turonis, tel. 85 2393870, el. p. albertas.turonis@sumin.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Šiuo metu Lietuvos Respublikoje infrastruktūrų reguliavimo srityje veikia trys skirtingos institucijos: Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Ryšių reguliavimo tarnyba ir Energetikos inspekcija. Šios institucijos sprendžia panašius ekonominio reguliavimo klausimus, susijusius su: tarifų reguliavimu, veiksmingos konkurencijos, prieigos prie infrastruktūros bei nediskriminacinių sąlygų, skaidrumo užtikrinimu, santykių su rinkos dalyviais ir vartotojais valdymu. Visuose infrastruktūrų paslaugų sektoriuose siekiama panašių tikslų – paslaugų prieinamumo, paslaugų tiekimo tęstinumo, tinkamos kokybės, veiksmingos konkurencijos užtikrinimo, vartotojų teisių apsaugos. Visose šiose infrastruktūrų reguliavimo srityse taikomos panašios administracinio-ekonominio poveikio priemonės, rengiami panašūs teisės aktai, egzistuoja panašios vartotojų teisių apsaugos užtikrinimo procedūros.

Ryšių reguliavimo tarnybos veikla yra finansuojama iš valstybės biudžeto ir rinkos dalyvių mokamų užmokesčių už Ryšių reguliavimo tarnybos teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus, kurių konkrečius objektus ir dydžius nustato Ryšių reguliavimo tarnyba. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos veikla yra finansuojama iš valstybės biudžeto ir iš įmokų pagal nustatytą energetikos, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriams procentą nuo rinkos dalyvių veiklos metinių pajamų. Energetikos inspekcija yra finansuojama biudžeto lėšomis (pvz. 2015 m. skirta 1588 tūkst. eurų), taip pat pajamų įmokų (2015 metais – 290 tūkst. eurų), kurios gaunamos už Energetikos inspekcijos teikiamas paslaugas pagal Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2014 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. 1-190 „Valstybinės energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos teikiamų mokamų paslaugų fiziniams ir juridiniams asmenims įkainių patvirtinimo“ patvirtintus įkainius.

Ryšių reguliavimo tarnybos ir Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos valstybės pareigūnų darbo apmokėjimą šiuo metu nustato Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatyme (toliau – Apmokėjimo įstatymas). Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo Nr. VIII-1904 3 straipsnio pakeitimo įstatymą Nr. XII-1807 (toliau – Pakeitimo įstatymas), šiuo metu Priedėlio IV nurodytų valstybės pareigūnų algos skaičiuojamos vadovaujantis Pakeitimo įstatyme nustatyta tvarka, tačiau Pakeitimo įstatymas galios tik iki 2017 m. gruodžio 31 d., o vėliau bus taikomi iki Pakeitimo įstatymo įsigaliojimo Apmokėjimo įstatymo Priedėlio IV skirsnio 7 punktu nustatyti pareiginės algos koeficientai: institucijos pirmininkui (ar direktoriui) – 12,3, pavaduotojui – 11, ir nariams – 9,5. Energetikos inspekcijos viršininkas yra valstybės tarnautojas-įstaigos vadovas, kurio darbo užmokestis apskaičiuojamas pagal Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nuostatas.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte ir Lydimuosiuose projektuose numatoma, kad infrastruktūrų reguliavimo, rinkos priežiūros elektroninių ryšių, kibernetinio saugumo, energetikos, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, pašto paslaugos ir geležinkelių transporto sektoriuose ir energetikos objektų techninės saugos, energetikos įrenginių eksploatavimo, energijos išteklių ar energijos transportavimo, persiuntimo patikimumo ir (ar) efektyvumo kontrolės funkcijas vykdys Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte numatyta, kad Infrastruktūrų reguliavimo taryba – savarankiška nacionalinė valstybės institucija. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo 4 straipsnio 2 dalį, nustatančią, kad biudžetinės įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendina Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, tačiau įvertinant tai, kad Europos Sąjungos teisės aktai kelia aukštus reikalavimus dėl reguliavimo institucijos nepriklausomumo, Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte nustatyta, kad infrastruktūrų reguliavimo tarybos savininkė – valstybė, kurios teises ir pareigas įgyvendina Vyriausybė.

Infrastruktūrų reguliavimo tarybos funkcijos nustatytos sektoriniuose įstatymuose, t. y. Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme, Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos energijos išteklių rinkos įstatyme, Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatyme, Lietuvos Respublikos geležinkelių transporto kodekse, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme, Lietuvos Respublikos kibernetinio saugumo įstatyme, Lietuvos Respublikos naftos produktų ir naftos valstybės atsargų įstatyme, Lietuvos Respublikos pašto įstatyme, Lietuvos Respublikos suskystintų gamtinių dujų terminalo įstatyme, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme ir kituose įstatymuose, kuriuose nustatoma Infrastruktūrų reguliavimo tarybos kompetencija vykdyti infrastruktūrų reguliavimą.

Dėl Infrastruktūrų reguliavimo tarybos narių ir pirmininko skyrimo tvarkos pažymėtina, kad Europos Sąjungos lygmeniu ypatingas dėmesys yra skiriamas nacionalinių reguliavimo institucijų nepriklausomumui ir jo užtikrinimui. Pagal reguliavimo ir veiklos funkcijų atskyrimo principą, valstybių narių nustatytas nacionalinis reglamentavimas privalo garantuoti nacionalinių reguliavimo institucijų nepriklausomumą ir sprendimų nešališkumą, apsaugoti nacionalines reguliavimo institucijas nuo bet kokios viešųjų ar privačiųjų subjektų įtakos ir (ar) kišimosi į nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimų priėmimo procesą. Pažymėtina, kad tiek elektroninių ryšių, tiek energetikos sektorių reglamentuojančiuose Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose yra pabrėžiama, kad nacionalinės reguliavimo institucijos vienasmenis vadovas ar kolegialaus valdymo organo nariai gali būti atleidžiami iš pareigų tik tuo atveju, kai nebeatitinka šioms pareigoms vykdyti nustatytų sąlygų, griežtai apibrėžtų nacionalinėje teisėje. Jokiais kitais pagrindais (pvz., nepritarus nacionalinės reguliavimo institucijos metinei veiklos ataskaitai (Lietuvos Respublikos Seimo statuto 206 straipsnio 6 dalis) ar pan.) nacionalinės reguliavimo institucijos vienasmenis vadovas ar kolegialaus valdymo organo nariai negali būti atleidžiami iš pareigų. Atsižvelgiant į tai, šiuo metu galiojančio teisinio reguliavimo sąlygomis, siekiant užtikrinti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos, kaip nacionalinės reguliavimo institucijos, nepriklausomumą, atitinkantį Europos Sąjungos teisės aktuose, reglamentuojančiuose vidaus rinkos kūrimą reguliuojamuose sektoriuose, reikalavimus, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos narius ir pirmininką turėtų skirti Lietuvos Respublikos Prezidentas (toliau – Prezidentas). Todėl Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte nustatoma, kad Infrastruktūrų reguliavimo taryba veiks kaip kolegiali 7 narių institucija, kurios 6 narius ir pirmininką Ministro Pirmininko teikimu skirtų Prezidentas 5 metų kadencijai, bet ne daugiau kaip 2 kadencijoms iš eilės.

Infrastruktūrų reguliavimo taryba kaip institucija būtų atskaitinga Prezidentui, Seimui ir Vyriausybei, t. y. šioms institucijoms Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas teiktų pranešimą apie Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pagrindinių veiklos tikslų įgyvendinimą ir funkcijų vykdymą. Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte numatyta ir asmeninė Infrastruktūrų reguliavimo tarybos narių ir pirmininko atsakomybė už priimtus sprendimus ir pareigų netinkamą vykdymą. Siūlymus dėl atsakomybės Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkui ir nariams už pareigų neatlikimą ar netinkamą atlikimą taikymo Prezidentui turi teisę teikti Ministras Pirmininkas savo iniciatyva arba gavęs oficialią informaciją apie nustatytus įstatymų pažeidimus, susijusius su Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko ir (ar) narių pareigų neatlikimu ar netinkamu atlikimu.

Pažymėtina, kad Europos Sąjungos teisingumo teismas (toliau – ESTT) byloje C-288/12, C-424/15 yra nusprendęs, kad valstybės narės yra laisvos nustatyti tokį savo priežiūros institucijų institucinį modelį, kokį mano esant tinkamiausią, ir jį atitinkamai pakeisti, tačiau tai darydamos jos turi užtikrinti, kad tai nekeltų grėsmės priežiūros institucijos nepriklausomumui, neatsiejamam nuo pareigos nekeisti jos pirmininko ir (ar) jos valdybos narių kadencijos trukmės. Tai taikytina net tiems atvejams, kai pirmalaikę kadencijos pabaigą lemia institucinio modelio restruktūrizacija arba pakeitimas. Atsižvelgiant į ESTT praktiką bei siekiant išvengti nesuderinamumo su Europos Sąjungos teise, siūloma Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekto baigiamąsias nuostatas papildyti nuostata, numatančia, kad iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirtieji Valstybinės kainų ir energetikos

kontrolės komisijos nariai, Ryšių reguliavimo tarnybos direktorius ir Energetikos inspekcijos viršininkas po šio įstatymo įsigaliojimo eina Infrastruktūrų reguliavimo tarybos narių pareigas Infrastruktūrų reguliavimo taryboje tol, kol baigiasi jų kadencija, kuriai jie paskirti iki šio įstatymo įsigaliojimo. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nariai iš esamų narių išsirenka Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininką, kuris eina Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko pareigas tol, kol baigiasi jo kadencija, kuriai jis skirtas iki šio įstatymo įsigaliojimo, ir šio įstatymo nustatyta tvarka pirmą kartą paskiriamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas.

Pažymėtina, kad Infrastruktūrų reguliavimo tarybos kompetencija bus susijusi ir su veiklos sritimis (pvz., radijo dažnių (kanalų) valdymas, elektromagnetinis suderinamumas, aparatūros ir įrenginių priežiūra, tinklų ir informacijos saugumas, kt.), kuriose aktualus ne tik socialinių mokslų srities (pvz., ekonominis ar teisinis) išsilavinimas, bet ir fizinių ar technologinių mokslo sričių (pvz., fizikinis, informatikos) išsilavinimas. Atsižvelgiant į tai bei siekiant neapriboti galimų kandidatūrų pasirinkimo, Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte numatyta, kad Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininku ar nariu gali būti asmuo, turintis aukštąjį universitetinį (ne žemesnį kaip magistro kvalifikacinio laipsnio ar jam prilygintą) išsilavinimą.

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte siūloma nustatyti, kad Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko darbo užmokestis – 5 (penki) šalies ūkio darbuotojų vidutinių mėnesinių *bruto* darbo užmokesčių dydžiai, kuriuos skelbia Lietuvos statistikos departamentas. Kitų Infrastruktūrų reguliavimo tarybos narių atžvilgiu siūloma nustatyti darbo užmokestį, lygų 90 procentų Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko darbo užmokesčio. Akcentuotina, kad siūlomas darbo užmokesčio nustatymo modelis nesukurtų precedento neturinčios praktikos teisėkūros srityje, kadangi išskirtinė darbo užmokesčio formavimo tvarka šiuo metu taikoma ir kitiems specifines funkcijas vykdančių institucijų vadovaujantiems asmenims, pvz., Valstybinės atominės energetikos saugos inspekcijos vadovams (Lietuvos Respublikos branduolinės energijos įstatymo 23 straipsnio 4 dalis), Lietuvos banko valdymo organų nariams (Lietuvos banko įstatymo 10 straipsnio 7 dalis), t. y. šių asmenų darbo užmokesčio teisiniai pagrindai nustatyti ne Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatyme, o šių institucijų veiklos pagrindus apibrėžiančiame teisės akte. Įvertinus plačią Infrastruktūrų reguliavimo tarybos veiklos specifiką, manytina, kad siūlomas darbo apmokėjimo mechanizmas leistų užtikrinti pakankamą šios institucijos valstybės pareigūnų atlyginimą už atitinkamo sudėtingumo ir didelės atsakomybės darbą, pritraukti tokias atsakingas pareigas eiti itin aukštos kvalifikacijos asmenis bei užtikrinti jų nepriklausomumą.

Numatyta, kad Infrastruktūrų reguliavimo taryba veiks kolegialiai, tačiau, siekiant užtikrinti savalaikį ir greitą aktualių einamųjų klausimų sprendimą, Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte numatyta galimybė Infrastruktūrų reguliavimo tarybai dalį funkcijų pavesti vykdyti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkui (su Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte nustatytais išimtimis).

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte nustatyta, kad Infrastruktūrų reguliavimo tarybos finansavimo šaltiniai yra valstybės biudžeto asignavimai, tarp jų ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pajamos iš reguliuojamų sektorių, nustatytos ir naudojamos reguliuojamų sektorių įstatymuose nustatyta tvarka ir sąlygomis, taip pat nustatyta, kad naudojant iš reguliuojamų sektorių gaunamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pajamas, kryžminis subsidijavimas tarp reguliuojamų sektorių draudžiamas. Atsižvelgiant į reguliuojamų sektorių įvairovę bei siekiant išvengti vieno reguliuojamo sektoriaus finansavimo iš kito sektoriaus, finansavimo klausimai apsprendžiami reguliuojamų sektorių įstatymuose nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu Ryšių reguliavimo taryba ir Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija yra finansuojamos iš rinkos surenkamomis pajamomis, ir įvertinus tai, kad vienai institucijai (Infrastruktūrų reguliavimo tarybai) turėtų būti taikoma vieninga finansavimo sistema, pakoreguotos Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo nuostatos, reglamentuojančios Infrastruktūrų reguliavimo tarybos finansavimo šaltinius ir surinkimo tvarką. Įvertinus tai, kad Energetikos inspekcija šiuo metu didžiąja dalimi finansuojama iš valstybės biudžeto (pvz. 2015 m. skirta 1588 tūkst. eurų), taip pat iš pajamų įmokų (2015 metais – 290 tūkst. eurų), kurios gaunamos už Energetikos inspekcijos teikiamas paslaugas pagal Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2014 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. 1-190 „Valstybinės energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos teikiamų mokamų paslaugų fiziniams ir juridiniams asmenims įkainių patvirtinimo“ patvirtintus įkainius, patikslintos Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo nuostatos, reglamentuojančios įmokų, surekamų ir rinkos dalyvių, dydžius. Siekiant nuoseklumo tarp sektorių, iš kurių finansuojama Infrastruktūrų reguliavimo taryba,

Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo pakeitimo projekte atsisakoma nuostatos, kad Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pajamos iš geriamojo vandens tiekėjų ir (ar) nuotekų tvarkytojų neturi viršyti 15 proc. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos skiriamų valstybės biudžetų asignavimų.

Pažymėtina, kad siūlomi Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo pakeitimai, nustatantys pakoreguotus įmokų dydžius, įvertinus Energetikos inspekcijos funkcijų perėmimą, įsigaliojusių nuo 2018 m. sausio 1 d. Pagal Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo pakeitime siūlomą įtvirtinti reguliavimą, energetikos įmonės įmokas į Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sąskaitą privalo pervesti kiekvieną kalendorinių metų ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio paskutinės dienos. Atsižvelgiant į tai ir siekiant užtikrinti nenutrūkstamą institucijos finansavimą bei išvengti situacijos, kai perimamos Energetikos inspekcijos funkcijos 2018 m. pirmąjį ketvirtį būtų finansuojamos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir Ryšių reguliavimo tarybos už praeitus periodus iš ūkio subjektų surinktomis lėšomis, Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo įstatymo baigiamosiose nuostatose siūloma įtvirtinti, kad Infrastruktūrų reguliavimo tarybos funkcijų, perimtų iš Energetikos inspekcijos, vykdymo finansavimui reikalingos lėšos 2018 metų pirmajam ketvirčiui skiriamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų.

Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos skaičiavimais, įvertinus 2017 m. pajamų poreikį, papildomai reiktų surinkti 869 000,00 eurų numatytiems Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos projektams įgyvendinti. Šiuo metu Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos finansavimo dydis neužtikrina Europos Sąjungos teisės aktais pavestų naujų funkcijų vykdymo (būtina brangi IT įranga pagal REMIT (Reglamentas dėl didmeninės energijos rinkos skaidrumo ir vientisumo) vykdomai didmeninės energijos rinkos priežiūrai, vertinant sudaromus didmeninius ūkio subjektų sandorius, ir papildomi žmogiškieji ištekliai Europos Sąjungos tinklų kodeksuose numatytos funkcijoms vykdyti bei regioniniam bendradarbiavimui ir dalyvavimui ACER (Energetikos reguliuotojų bendradarbiavimo agentūra)/CEER (Europos energetikos reguliuotojų taryba) darbo grupių veikloje).

Įvertinus funkcijoms atlikti reikalingų lėšų sumą bei atsižvelgus į tai, kad dauguma specifinių vykdomų priemonių (projektų) užtikrina visų sektorių reguliavimo principų suderinamumą, galimos išlaidos ir nauda padalinta proporcingai visiems reguliuojamiems sektoriams (*lentelė Nr. 1 „Įmokų didėjimas iš rinkos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos poreikiams, skaičiavimai“*).

Nr. 1. Įmokų didėjimas iš rinkos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos poreikiams, skaičiavimai (EUR)

Pavadinimas	Galiojantis procentas	2016 m. VKEKK pajamos	proc.	Didintina suma 2017 m. poreikiams įgyvendinti	VKEKK biudžetas 2017 m.	Siūlomas įstatymo pakeitimui VKEKK procentas	Augimas nuo esamo procento	Vidutinis tarifo augimas
		3.231.000,00	100,00	869.000,00	4.100.000,00			
Šiluma	1,1	1.348.000,00	41,72	362.554,01	1.710.554,01	1,40	26,90	0,005 euro ct/kWh
Dujos	0,7	736.439,41	22,79	198.070,52	934.509,93	0,89	26,90	0,01 euro ct/kubui
Elektra	0,25	708.708,00	21,93	190.611,96	899.319,96	0,32	26,90	0,001 euro ct/kWh
Vanduo	0,3	437.852,59	13,55	117.763,51	555.616,10	0,38	26,90	0,001 euro ct/kubui

Lentelėje Nr. 2 „Įmokų didėjimas iš rinkos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir Energetikos inspekcijos poreikiams, skaičiavimai“ pateikti skaičiavimai, kaip didėtų įmokų procentas, užtikrinant Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos poreikius atitinkantį biudžetą (t. y. papildomai 869 000,00 eurų), pridėdant reikalingas pajamas Energetikos inspekcijos funkcijų perėmimui (kaip minėta, šiuo metu Energetikos inspekcija finansuojama iš Valstybės biudžeto ir pajamų už paslaugas įmokų).

Atkreiptinas dėmesys, kad priėmus Įstatymų projektus, didės Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme ir Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme nustatytos įmokos iš rinkos dalyvių, kurios atitinkamai sudarys: 1) 2,02 (vietoje 1,1) procento nuo šilumos perdavimo veiklos pajamų, 2) 0,46 (vietoje 0,25) procento nuo elektros energijos perdavimo ir skirstymo veiklų pajamų, 3) 1,29 (vietoje 0,7) procento gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo veiklų pajamų, 4) 0,55 (vietoje 0,3) procento nuo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklos pajamų.

Kadangi iš įmonių surenkamos pajamos pripažįstamos įmonių pagrįstomis sąnaudomis, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo ir Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo pakeitimai, atlikti siekiant sukurti vieningą naujos institucijos finansavimo iš rinkos dalyvių mechanizmą ir įvertinus funkcijoms atlikti reikalingų lėšų sumą, turės įtakos vartotojų tarifams.

Nr. 2. Įmokų didėjimas iš rinkos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir Energetikos inspekcijos poreikiams, skaičiavimai (EUR)

Pavadinimas	Siūlomas įstatymo pakeitimui VKEKK procentas	2017 m. didesnės VKEKK pajamos, atitinkančios poreikius	proc.	VEI valstybės biudžeto pajamos, kurias būtina finansuoti iš rinkos	Bendros VKEKK ir VEI pajamos	Gautinas galutinis procentas	Esamo procento didėjimas	Vidutinis tarifo augimas
		4.100.000,00	100,00	1.821.000,00	5.921.000,00			
Šiluma	1,4	1.710.554,01	41,72	759.736,31	2.470.290,32	2,02	44,41	0,01 euro ct/kWh
Dujos	0,89	934.509,93	22,79	415.059,17	1.349.569,10	1,29	44,41	0,02 euro ct/kubui
Elektra	0,32	899.319,96	21,93	399.429,67	1.298.749,63	0,46	44,41	0,002 euro ct/kWh
Vanduo	0,38	555.616,10	13,55	246.774,86	802.390,96	0,55	44,41	0,002 euro ct/kubui

Institucijų pateiktas bendras lėšų poreikis 2017 m. pateikiamas lentelėje Nr. 3 „Finansavimas pagal sritis“.

Nr. 3. Finansavimas pagal sritis

Finansavimo šaltinis	Procentas	VKEKK 2017 m. planuojamos pajamos	VEI 2017 m. planuojamos pajamos	RRT 2017 m. planuojamos pajamos
		4.100.000,00		
Šiluma	1,4	1.710.554,01		
Dujos	0,89	934.509,93		
Elektra	0,32	899.319,96		
Geriamasis vanduo ir nuotekos	0,38	555.616,10		
			2.111.000,00	
Valstybės biudžetas			1.821.000,00	
Pajamos iš paslaugų			290.000,00	
				7.900.000,00
Valstybės biudžetas				1.159.000,00
Pajamos iš paslaugų				6.741.000,00

Iš viso 2017 m. pajamų

14.111.000,00

Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projektą lydinčiame Lietuvos Respublikos pašto įstatymo projekte atsiskaičiuojama dalies nuostatų, įvertinus tai, kad šiuo metu galiojančiame Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme, kuris reglamentuoja Ryšių reguliavimo tarnybos statusą ir kitus veiklos aspektus (žr. galiojančio Lietuvos Respublikos pašto įstatymo 6 straipsnio 1 dalį), yra numatytas kolegialus Ryšių reguliavimo tarnybos organas – Ryšių reguliavimo tarnybos taryba (žr. Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo 7 straipsnio 3 dalį). Pagal atliekamas funkcijas (žr. Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo 7 straipsnio 8 dalį), Ryšių reguliavimo tarnybos taryba yra iš esmės patariamasis, o ne valdymo, organas, kuris be kita ko, teikia siūlymus Ryšių reguliavimo tarnybos direktoriui dėl ekonominių sankcijų skyrimo. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projekte nėra numatoma Ryšių reguliavimo tarnybos tarybai analogiško organo, kuris atliktų Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patariamąsias

funkcijas. Atsižvelgiant į tai, Lietuvos Respublikos pašto įstatymo pakeitimo projekto 29 straipsnio 1-2 dalyse atsisakoma dalies nuostatų, susijusių su šiuo metu veikiančios Ryšių reguliavimo tarnybos tarybos teikiamomis išvadomis dėl ekonominių sankcijų.

Infrastruktūrų reguliavimo tarybai numatomų perduoti funkcijų, kurias šiuo metu įgyvendina trys valstybės institucijos, tęstinumą ir nuoseklumą siūloma užtikrinti pasirenkant Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.97 straipsnio 4 dalyje numatytą sujungimo būdą.

Numatomo teisinio reglamentavimo laukiami teigiami rezultatai:

1) sukurta proporcinga tais pačiais principais veikiančių sektorių reguliavimo sistema, užtikrintas palankus investicinis klimatas ir valstybės politikos infrastruktūriniuose sektoriuose tęstinumas bei nuoseklumas. Sudarytos sąlygos konkurencijos formavimuisi bei technologinei plėtrai per reguliacinės aplinkos stabilumą. Vienodų infrastruktūrų reguliavimo principų įgyvendinimas teigiamai paveiks tiek energetikos, tiek ryšių sektoriuje veikiančius subjektus, tiek valstybę, tiek vartotojus;

2) sumažinta administracinė našta verslui, labiau prognozuojama, skaidresnė ir stabilesnė verslo aplinka, neiškraipyti investiciniai sprendimai, spartesnis ir kompleksiskai ekonomiškai efektyvesnis suformuotų tikslų pasiekimas;

3) sutaupytos valstybės biudžeto lėšos, efektyvesnis institucinių išteklių naudojimas, optimizuotas darbuotojų skaičius;

4) veiksmingai ginamos vartotojų teisės per aiškia, prieinamą ir konsoliduotą ginčų sprendimo bei skundų nagrinėjimo procedūrą;

5) tolygus reguliavimo sprendimų privalomumas; užtikrintas „vieno langelio“ principas vartotojų ir reguliuojamų rinkų dalyvių aptarnavime;

6) užtikrintas reguliavimo institucijos nepriklausomumas, nes apima didesnę sektorių skaičių ir ūkio subjektams sunkiau paveikti sprendimus;

7) geriau užtikrintos vartotojų teisės ir teisėti interesai infrastruktūrų paslaugų sektoriuje, užtikrintas teisinis tikrumas nuosekliai bei tais pačiais principais reguliuojant infrastruktūras.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymų projektus neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Priimti įstatymai neturės neigiamos įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Priimti įstatymai užtikrins labiau prognozuojamą, skaidresnę ir stabilesnę verslo aplinką, neiškraipytus investicinius sprendimus, konkurencingesnę rinką, spartesnę ir kompleksiskai ekonomišką bei efektyvesnę suformuotų tikslų pasiekimą.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Priėmus įstatymų projektus, atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme, vietoje Ryšių reguliavimo tarnybos, Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir Energetikos inspekcijos turėtų atsirasti naujas asignavimų valdytojas – Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų ir Terminų banko įstatymų ir kitų teisės norminių aktų.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

Įstatymų projektai atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos ir Europos Sąjungos teisės nuostatas.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti.

Priėmus įstatymų projektus, reikės pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimus, kuriuose minima Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Ryšių reguliavimo tarnyba ir Energetikos inspekcija.

Priėmus įstatymų projektus, Lietuvos Respublikos Vyriausybė turės patvirtinti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos, Ryšių reguliavimo tarnybos ir Energetikos inspekcijos ir Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos reorganizavimo sujungimo būdu sąlygų aprašą ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nuostatus.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Numatoma, kad egzistuojant vienai infrastruktūrų reguliavimą ir rinkos priežiūrą vykdančiai institucijai, bus efektyviau naudojami instituciniai ištekliai, optimizuotas bendrąsias funkcijas atliekančių darbuotojų skaičius.

Įvertinant tai, kad Ryšių reguliavimo tarnyba ir Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija – efektyvios institucijos, ir tai, kad Infrastruktūrų reguliavimo taryba vykdys naujas – geležinkelių rinkos priežiūros – funkcijas, kurias Ryšių reguliavimo tarnyba perėmė iš Konkurencijos tarybos, dėl specialiųjų funkcijų vykdymo lėšų neplanuojama sutaupyti. Galimai bus sutaupoma apie 5 proc. (apie 300.000 eurų) lėšų dėl bendrųjų funkcijų optimizavimo (pagal 2015 metams šioms institucijoms darbo užmokesčiui skirtus asignavimus). Taip pat, atsižvelgiant į tai, kad iki šiol Energetikos inspekcija buvo finansuojama iš valstybės biudžeto, o pereinama prie vieningos Infrastruktūrų reguliavimo tarybos finansavimo sistemos iš rinkos dalyvių, perspektyvoje galimai bus sutaupyta apie 1,8 mln. eurų valstybės biudžeto lėšų, kurios buvo skiriamos Energetikos inspekcijai.

Įvertinus galimą 1,35 mln. eurų sutaupymą dėl Energetikos inspekcijos funkcijų finansavimo iš rinkos dalyvių (*įvertinta tai, kad pirmąjį ketvirtį po Įstatymų projektų įsigaliojimo Energetikos inspekcijos funkcijos, perduotos Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, bus finansuojamos iš valstybės biudžeto lėšų (apie 450.000 eurų ketvirčiui)*), taip pat galimą 300.000 eurų sutaupymą dėl bendrųjų funkcijų optimizavimo, ir atsižvelgiant į tai, kad reorganizavimo kaštai (*darbuotojų sukaupytą atostogų rezervas, išeitinės išmokos, perregistravimo sąnaudos, inventorizacija, iškabos, blankai, anspaudai, logotipai, informacinių sistemų pritaikymo sąnaudos, investicijos ir pan.*) gali siekti 2,5 mln. eurų, Įstatymų projektų įgyvendinimas iš valstybės biudžeto lėšų pirmais metais gali papildomai pareikalauti 850.000 eurų. Įgyvendinus Įstatymų projektus, nuo antrų po Įstatymo projektų įgyvendinimo biudžetinių metų prasidės valstybės biudžeto lėšų taupymas dėl bendrųjų funkcijų optimizavimo ir ta suma, kuri buvo reikalinga Energetikos inspekcijos išlaikymui (apie 2,1 mln. eurų).

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

Rengiant įstatymų projektus negauta specialistų vertinimų ir išvadų.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis.

„Infrastruktūrų reguliavimo taryba“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Nėra.